

בבא בתרא סה

שווערד

1. חידושי הריטב"א מסכת בבא בתרא דף סה עמוד א

רב ושמואל אזדו לטעמייהו וכו'. קשיא להו לרבנן היכי אמרינן דאחינן שחלקו דינמ כלקוחות לענין עין יפה ועין רעה והא תנן בסיפא דפרקין (ע"א א') במה דברים אמורים בלוקח אבל מקבל מתנה ואחינן שחלקו זכה בשדה זכה בכולן, תירץ הרב אבן מיגש ז"ל שלא אמרו לקמן זכה אלא לענין בור וגת ושוכך וחרוב המורכב שהם בתוך הזכר המכור אבל בדברים שאינם בתוכו כגון חדר ויציע דינמ בזה כלוקח, וכן לענין דרך וחלונות וסולמות שאינם בחלקו היינו בפלוגתא דר"ע ורבנן בלקוחות או בדינא דירושין הוה כדרב.

2. שו"ת הרשב"א חלק ב סימן רצה

שאלת: הא דאיפלגו ר"ע וחכמים, בפרק המוכר את הבית, במוכר: בעין יפה מוכר, או בעין רעה מוכר. ופסק רב כחכמים, ושמואל כרבי עקיבא. ואמרינן התם: דאזדו לטעמייהו. דאמר רב נחמן אמר שמואל: האחינן שחלקו, לקוחות הן, ואין להם דרך זה על זה. ורב אמר: יש להן. ואיפסקא הלכתא התם, כשמואל, לקוחות הן. ואלו בפרק בית כור, איפסקא הלכתא כרב, דאמר: יורשין הן; בפלוגתא דאחינן שחלקו, ובא בעל חוב ונטל חלקו של אחד מהם. דרב אמר: בטלה מחלוקת, יורשין הוון. ושמואל אמר: מקמצינן, לקוחות הוון. ואסיקנא: והלכתא: בטלה מחלוקת. אלמא: יורשין הוון כרב. תשובה: זו ודאי שאלה. וכבר עמדו עליה הראשונים ז"ל, ונתחבטו בה הרבה, ומוסיפין בה דברים. שהרי בריש פרק קמא דבבא בתרא אמרו, גבי האחינן שחלקו, אין להם דרך זה על זה. והזהירו בהן, שהלכות קבועות הן...

3. ספר קובץ שעורים ח"א - מסכת בבא בתרא דף סה/ב

(רפד) שם ע"ב. תוד"ה ה"ה כקרקע וכו' דלא מיחייב אע"ג דתנור מחובר, ולעיל כתבו, דחיבור תנור אינו חשוב חיבור תדע מדמקבלי טומאה, וא"כ אין ראייה מתנור לכוורת, ומוכח מדבריהם דלענין שבת הוי חיבור אע"ג דאינו חיבור לענין טומאה, מ"מ לענין שבת מיקרי מחובר, דאם חיברו לכותל וביטלו הוי בונה, ואם תלשו מהכותל הוי סותר:

4. נמוקי יוסף על הרי"ף בבא בתרא דף לה/ב

לא מכר לא את הבור ולא את הדות ולא את היציע. משום שהם בנינים חשובים בפני עצמם ואין נשמעים במכירת הבית וכיון דיציע מוקמינן עם בור ודות משמע [דהוא] [לעיל דף סא]. ברקא חלילא שהוא חשוב בפני עצמו אבל אפתא מזדבנא ואם תאמר מתניתין [מאי] אתא לאשמועינן הא שמעינן ממתני' [שם] דלא מכר את היציע אלא מהו דתימא כיון דאמר הוא וכל מה שבתוכו דהוי כאומר עומקא ורומא קמ"ל דלא משתמע אלא מה שהוא תשמיש בית ואין לו שם בפני עצמו וגם לא חשיב בנין בפני עצמו:

5. שו"ע חושן משפט - סימן ריד

(יא) המוכר את הבית מכר כל הדברים הקבועים כגון דלת ונגר ומנעול והאצטרובל ומכתשת הקבועה והתנור והכירים והריחים, אם הם קבועים, ואת מלבנות הפתחים המחוברים בטיט. (וי"א דחיבור ביתדות לא מקרי חיבור) (עין בב"י). ולא מכר את המפתח, אפילו הוא קבוע בדלת, ולא מכתשת המיטלטלת ולא את הקלת ולא את מלבנות כרעי המטה ולא את מלבנות החלונות, אע"פ שהם מחוברים בטיט, מפני שהם לנוי. ואם אמר ליה: הוא וכל מה שבתוכו, כל אלו מכורים אבל לא גג ויציע ובור ודות ומחילות (הר"ן ונ"י פ' המוכר את הבית). (וי"א דאם כתב לוי: כל מה שבתוכו, הוי כאלו כתב לוי: ולא שיירית וכו' וע"ל סימן זה סעיף ב')

6. נמוקי יוסף על הרי"ף בבא בתרא דף לג/א

המוכר. ולא את הגג. אע"פ שאינו מקורה ומגופף מדלא פירשו בגמרא אי מיירי דוקא במקורה משמע להו דמתני' כפשטא כן דעת הריטב"א ודעת רבותינו ז"ל דמתני' איירי במוכר בית סתם ולא פירש לו עומקא ורומא ומש"ה לא מכר [אלא] את הבית לבדן משום דהני תשמיש אחר להם שאינו תשמיש בית ממש ואפי' הגג שקרקעיתו מכסה הבית מ"מ כיון שיש לו [ה] אפי' צורת פתח נראה שרשות אחר הוא ואינו נשמע במכירת הבית כיון שלא פירש אבל פירש לו עומקא ורומא מכר את הכל חוץ מבור ודות כדתינן לקמן [דף סד]. ואם מצר לו מצרים החיצונים נראה לי דאף הבורה מכר לו כיון שכתב לו עומקא ורומא משום דלא דמי לבור ודות דלית להו תשמיש בית כלל. ואי כתב ליה ולא שיירית בזבניי אילין קדמאי כלום נראה לי דאפילו בור ודות במשמע והוא הדין אם אמר מארעית תהומא עד רום רקיעא כדאיתא בגמ' [דף סג ע"ב]:

7. ביאור הגר"א חושן משפט סימן ריד

(ליקוט) וי"א דאם כו'. צ"ע ל"ה דס"ב בולא שיירית אפי' גג ויציע כו' קני ולס' ראשונה דשם שהוא דעת הרא"ש שכ' שכל שאינו בכלל הלשון לא מהני לא שיירית אפי' מה שבתוכה לא קני (ע"כ):